

Übersetzung der Dialoge

Превод на диалозите

Урок 1

Кой си ти?

В първия урок се напомня за похватите, които облекчават разбирането на чутата реч. Освен това отново са представени главните действащи лица в курса:

Андреас Шефер:	Студент по журналистика и портиер в хотел "Европа". В този хотел се разиграва действието на радиокурса.
Екс:	Женска фигура от света на фантазията
Г-жа Бергер:	Шефка на хотела
Ханна:	Камериерка на хотела
Д-р Тюрман:	Редовен гост на хотела

Действащите лица са представени под формата на една гатанка, която включва само сцени от първата част на радиокурса с едно изключение - една жена търси един театър на име "Аванти".

Жена:	Извинете моля: къде е театърът "Аванти"?
Мъж:	Театърът "Аванти"? Театърът "Аванти"? Хм - не зная.

Урок 2

Какво мога да направя за Вас?

Следващите три сцени се разиграват в администрацията на хотел "Европа". В първата сцена един млад мъж се осведомява, дали може да телефонира от хотела.

Мъж:	Добро утро. Има ли тук телефон?
Андреас:	Разбира се.
Мъж:	Мога ли да телефонирам?
Андреас:	Моля. Телефонът е тук. Заповядайте.
Мъж:	Благодаря. (Набира номера, като при това мърмори под нос числата: две пет едно девет нула четири) (На другия край на телефонната линия някой вдига слушалката)
Жена:	Бекер
Мъж:	Шмит. Добър ден, г-жа Бекер

Във втората сцена Андреас описва на една възрастна дама пътя към гарата.

Андреас:	Добър ден.
Възрастна дама:	Извинете, можете ли да mi помогнете?

Андреас: С удоволствие.
Възрастна дама: Знаете ли, аз не съм тукашна.
Андреас: И как мога да Ви помогна?
Възрастна дама: Аз търся гарата.
Андреас: Гарата е съвсем наблизо.
Възрастна дама: Слава Богу!
Андреас: Съвсем просто е: първо вървите надясно,
Възрастна дама: (Повтаря) първо надясно
Андреас: и тогава втората улица
Възрастна дама: втората улица
Андреас: пак надясно.
Възрастна дама: Пак надясно.
Екс: И така, първо надясно, след това втората улица пак
надясно.
Възрастна дама: Благодаря много.
Андреас: Моля!

В третата сцена Екс търси приятели...

Екс: Извинете, можете ли да ми помогнете?
Андреас: С удоволствие, уважаема госпожо.
Екс: Знаете ли: аз не съм тукашна.
Андреас: Какво мога да направя за Вас?
Екс: Аз търся приятели.
Андреас: Ах, така ли. Вървете първо наляво, след това надясно,
тогава пак наляво, след това все направо - направо -
направо...

Урок 3

Той е разположен много централно

Една съпружеска двойка търси хотелска стая. За съжаление хотел "Европа е пълен". Андреас предлага да се обади по телефона в друг хотел, в "Карлсхотел".

Андреас: Добър вечер.
Жена: Добър вечер. Ние търсим стая.
Андреас: О - много съжалявам, но ние вече нямаме свободна стая.
Мъж: О, не! Това е вече третият хотел!
Андреас: Аз с удоволствие ще се обадя по телефона в "Карлсхотел".
Той е разположен много централно.
Жена: Зная. Ние вече бяхме там. Там е много шумно.
Андреас: А хотел "Квеле"? Бяхте ли вече там?
Жена: Да. Там е прекалено скъпо.
Мъж: Ти все си недоволна!
Ех: Недоволна, недоволна, недоволна...
Андреас: Млъкни!

Тъй като и двете предложения на Андреас биват отхвърлени, той предлага да се обади в един пансион.

Андреас: Аз мога да телефонирам и в един пансион, пансион "Къниг".
Жена: И как е той?
Андреас: Много тих, но не така централен.
Мъж: Все едно. Моля телефонирайте там!
Жена: Момент! Как ще стигнем до там?
Андреас: Аз мога да поръчам за Вас такси. И автобус номер 40 пътува дотам. Той спира съвсем наблизо.
Жена: Е, добре.
Андреас: Тогава да телефонирам сега.

Урок 4 Невъзможно!

Андреас се готви да напусне хотел "Европа" и да се върне у дома си. В този момент идва г-жа Бергер, управителката на хотела. Тя му казва, че той не изглежда много доволен.

Г-жа Бергер: Ало, г-н Шефер.
Андреас: Добър вечер, г-жа Бергер.
Г-жа Бергер: Какво, проблеми ли имате?
Андреас: Не - защо?
Г-жа Бергер: Вие не изглеждате много доволен.
Андреас: Кой? Аз?
Г-жа Бергер: Да, Вие! Кой иначе?
Екс: Аз не.
Г-жа Бергер: И така, ветнрилоквисте, разказвайте.

Андреас Разказва за съпружеската двойка. Г-жа Бергер му напомня, че клиентът винаги трябва да се третира като цар.

Андреас: И така, днес тук беше една съпружеска двойка: той беше нещастен, а тя беше недоволна.
Екс: Невъзможни! И двамата невъзможни!
Г-жа Бергер: Хайде, хайде, не можете да говорите така за гостите! Това е неучтиво!
Андреас: Права сте! Хайде, Екс, да отиваме у дома!
Г-жа Бергер: Ах - Вашият глас има име?
Екс: Така или инача!
Г-жа Бергер: Е добре! Но Вие знаете: Клиентът е цар.
Екс: Аз съм царят.
Андреас: Не ти си царицата.

На края на урока Екс изрича следната фраза:

Екс: Слушателката е царицата!

Урок 5

Та нали един автобус не може да е очарователен!

Екс и Андреас са в квартирата на Андреас. Екс успява да убеди Андреас да започнат една игра.

Екс: Андреас, да направим ли една игра?
Андреас: Ах, Екс, аз съм така уморен.
Екс: Но тя е съвсем пристрастна!

В първата част на играта Андреас трябва да отгадне, за кого се отнася личното местоимение "той".

Екс: И така, познай! Той е лекар.
Андреас: Кой?
Екс: Той!
Андреас: Мъж!
Екс: Правилно!

Във втората част на играта Андреас трябва да познае, кой може да е очарователен.

Екс: И така: познай! Той е очарователен.
Андреас: Автобус номер 40.
Екс: Неправилно! Та нали един автобус не може да е очарователен!
Андреас: Окей, окей - един мъж.
Екс: Правилно!

След това Андреас трябва да отгадне, кой може да е шик.

Екс: И така: познай! Тя е шик.
Андреас: Жена.
Екс: Неправилно!
Андреас: Как така? Нали една жена може да е шик.
Екс: Да, но продължавай да гадаеш!
Андреас: Бутилка.
Екс: Ах, разбира се, че не!
Андреас: Може би - една французойка?
Екс: Правилно!

В четвъртата сцена Андреас трябва да отгадне, кое може да е интересно.

Екс: И така: познай! Интересно е.
Андреас: Игра.
Екс: Неправилно!
Андреас: Книга.
Екс: Неправилно!
Андреас: Защо? Една книга може да е интересна.
Екс: Да, но аз имам предвид нещо друго.
Андреас: Съпружеска двойка.
Екс: Неправилно!

Андреас: Тогава не зная!
Екс: Хотел.
Андреас: Не! Един хотел не може да е интересен.
Екс: О, да!
Андреас: Не! Хората в хотела могат да са интересни.
Екс: Един хотел също!
Андреас: Не! А сега аз съм на ред!

В последната част от играта Екс трябва да отгатва. Тя не забелязва, че именно тя е търсеното в играта лице.

Андреас: И така: познай! Той е невъзможен.
Екс: Не го познавам.
Андреас: Той е любопитен.
Екс: Не го познавам.
Андреас: Той е невидим.
Екс: Не го познавам.
Андреас: Тя е невидима.
Екс: Е, какво: той или тя?
Андреас: Аз те питам: той, или тя, или то са невидими.
Екс: Не зная.
Андреас: Ти гном ли си или вещица?
Екс: Аз съм аз.

Урок 6

Може би тя се нуждае от помощ?

Ханна иска да узнае, кой обитава стая номер 15, защото от тази стая се чува силен женски глас, а Ханна знае, че жената е сама.

Ханна: Ало, Андреас!
Андреас: Добър ден, Ханна! Как си?
Ханна: Добре! (Тихо) Я кажи: Кой е сега в стая номер 15?
Андреас: Г-жа Вимер - защо?
Ханна: Тя говори винаги толкова високо, а е съвсем сама.
Чуй!

Андреас и Ханна слушат пред вратата на г-жа Вимер. Към тях се присъединява г-жа Бергер, управителката. Г-жа Вимер е актриса и в момента разучава една роля.

Г-жа Вимер:
Не!
Там!
Тук!
Нагоре!
Нататък!
Помощ?
Помощ?
Помощ?
(Тишина, пауза)

Не

Не

Не

Не

Не, не, не.

Да!

Да!

Да!

Ханна: Може би тя се нуждае от помощ?
Андреас: Зашо не я попиташ?
Ханна: Нали тук е закачена табелката: Моля не смущавайте!
(Идва г-жа Бергер)

Г-жа Бергер: Тогава не смущавайте!
Ханна: Но какво става?
Г-жа Бергер: Г-жа Вимер е актриса.
Ханна: Ах така ли! Тогава всичко е ясно. А кога мога да изчистя
стаята?

Андреас се връща в администрацията. Там го очаква един възрастен господин, който си е уговорил среща с г-жа Вимер.

Андреас: Добър ден. Мога ли да Ви помогна?
Мъж: Аз имам уговорена среща с г-жа Вимер.
Андреас: Ах, да. Г-жа Вимер, стая номер 15. Аз ще й позвъня веднага.
(Андреас телефонира, но никой не вдига слушалката)
Съжалявам. Тя не вдига слушалката.
Мъж: Това не го разбирам.
Андреас: Аз не мога да смущавам г-жа Вимер сега. Бихте ли желали
да почакате?
Мъж: Не зная, не зная... Ах, кажете на г-жа Вимер, че ще й се
обадя по телефона по-късно.

Урок 7

Моят самолет тръгва в девет часа

Един малко нервен гост иска да поръча за сутринта такси, с което да отиде на летището в Кюлн. Андреас питат, за колко часа да поръча таксито.

Мъж: Ах - може ли тук въобще да се пуши?
Андреас: Разбира се, че можете да пушите. Ето пепелник.
Какво мога да направя за Вас?
Мъж: Моля поръчайте едно такси за мен. За утре сутринта.
Андреас: С удоволствие. А за кога?
Мъж: Моят самолет тръгва в девет часа. Колко време ще е
необходимо на таксито.
Андреас: Приблизително един час.
Мъж: (Пресмятат времето и си говорят на глас)

Аха - един час. В осем и половина искам да съм там, един
час пътуване, следователно в седем и половина.
(Към Андреас)

Поръчайте моля таксито за седем часа!
Андреас: Готово.

Екс чу разговора и започна да имитира госта - което дразни Андреас.

Екс: Може ли да се пее тук?
Андреас: Не, не можеш?
Екс: Може ли да се пречи?

Г-жа Шефер: Е, това все пак върви! И така, ние ще дойдем в събота. В един часа ще сме там.
Андреас: Окей. До скоро виждане!

Урок 9 За мене - банани!

Андреас поглежда в хладилника си, за да види, дали трябва да купи още нещо, и констатира, че той е напълно празен.

Андреас: (Ругае) Празен! Тотално празен!
Екс: Андреас, какво става? Ядосан ли си?
Андреас: Да! Не! Хладилникът пак е празен.
Екс: Тогава трябва да напазаруваш!
Андреас: Това го зная и аз! Мълкни сега!
(Андреас си записва, какво трябва да купи и си говори сам)
Така - имам нужда от хляб и масло.
Екс: Хляб и масло, сирене и колбаси.
Андреас: Да, сирене и колбаси - и плодове.
Екс: За мене банани! Моля!
Андреас: Ще видим. А сега ела! Отиваме на покупки.

Андреас отива в един супермаркет и купува сирене и колбаси при една продавачка

Продавачка: Добър вечер. Какво желаете?
Андреас: Искам малко колбаси.
Продавачка: И колко?
Андреас: 150 грама.
Продавачка: Нещо друго?
Андреас: Да, парче сирене.
Продавачка: А какво сирене желаете?
Андреас: Планинско сирене, моля.
Продавачка: Нещо друго?
Андреас: Не, това е всичко.
Екс: (Възторжено) Маслини! Има маслини! Може ли да пробвам една?
Продавачка: Искате ли и маслини?
Андреас: Не, благодаря.
Продавачка: (Съвсем тихо) Странно, странно!

Урок 10 Ти все искаш да знаеш всичко

Родителите на Андреас идват в хотела при сина си. Тук те се запознават с г-жа Бергер, шефката на хотела.

Андреас: Ало, ето ви!
Екс: Кой?

Андреас: Моите родители. А сега моля те мълчи!
Г-жа Шефер: Добър ден, моето момче.

(Двамата се прегръщат)

Г-н Шефер: Добър ден, Андреас!
Андреас: Добър ден, татко. Как беше пътуването?
Г-жа Шефер: Добре. Благодаря. Никакви проблеми.
Андреас: Хубаво! Аз съм готов. Да тръгваме ли?

(Идва г-жа Бергер)

Г-жа Бергер: Добър ден.
Андреас: Това са моите родители. А това е г-жа Бергер, моята шефка.
Г-жа Шефер: Много се радвам, г-жа Бергер. Надявам се, че моят Андреас
не Ви създава грижи.
Г-жа Бергер: Не! Той може всичко. Той е портиер, журналист,
вентрилоквист.
Г-жа Шефер: Какво? Ти си ветрилоквист?
Андреас: Няма ли да тръгваме?

Г-жа Шефер забелязва една фотография, закачена в администрацията. Това е
повор за нея да започне с г-жа Бергер разговор за семейството й.

Г-жа Шефер: Аз не искам да съм недискретна, но това сигурно е Вашето
семейство, или?
Г-жа Бергер: Да, това е вярно. Тук отпред са брат ми и сестра ми. А това
съм аз.
Г-жа Шефер: Това се вижда веднага. В Аахен ли живеят брат Ви и сестра
Ви?
Г-жа Бергер: Не. Сестра ми живее в Мюнхен. Тя е омъжена там.
Г-жа Шефер: А брат Ви?
Г-жа Бергер: Той е във Франкфурт.
Г-жа Шефер: А родителите Ви? Те в Аахен ли са?
Г-жа Бергер: Не. И двамата са починали.
Г-жа Шефер: Ах, съжалявам за това.
Андреас: Ти все искаш да знаеш всичко!
Г-жа Бергер: Няма нищо.

Урок 11

Може би на театър?

Андреас и родителите му седят в една малка сладкарница в Аахен. Те
обмислят, кокво могат да предприемат след обед.

Г-н Шефер: И какво ще правим днес?
Г-жа Шефер: Днес след обед аз трябва непременно да отида да пазарувам.
Андреас: Да пазаруваш?
Г-жа Шефер: Да, нали сега е сезонната разпродажба.
Андреас: Вярно. А ти, татко?

Г-н Шефер: Аз искам да отида в музея за вестници.
Г-жа Шефер: Разбира се трябва да отидем и в катедралата.
Екс: А аз искам да отида на дискотека.
Андреас: Екс, мълчи!
Г-жа Шефер: Ах, това сигурно беше твоята приятелка. И къде е тя?

Андреас предлага тримата да се срещнат отново в шест часа, за да вечерят заедно, след което да отидат евентуално на театър.

Андреас: И така, в катедралата можем да отидем и утре, но музеят за вестници е отворен само в събота.
Г-жа Шефер: Магазините също са отворени само днес.
Г-н Шефер: Това е вярно.
Андреас: Аз имам едно предложение. Ти, мамо, ще отидеш да пазаруваш. Аз ще отида с татко в музея за вестници, а в шест часа ще отидем да вечеряме.
Г-жа Шефер: А после? Къде ще отидем тогава?
Андреас: Може би на театър?
Г-н Шефер: Да, идеята е добра.
Г-жа Шефер: И какво друго име?
Андреас: Ето - аз имам вестник.

Урок 12

Със следването всичко е окей

Г-жа Шефер тръгва по магазините. Андреас остава още известно време с баща си в сладкарницата. Двамата разговарят.

Г-жа Шефер: И така, до довечера.
Андреас: Чюс!
Г-н Шефер: Чюс, до шест часа!
(Към Андреас) Е, ти какси?
Андреас: Благодаря, добре съм. А вие?
Г-н Шефер: Майка ти е много добре.
Андреас: А ти?
Г-н Шефер: Също съм добре, само че - аз имам проблеми.
Андреас: Проблеми?
Г-н Шефер: (Със смях) Да! Имам проблеми с компютъра.
Андреас: Ти имаш компютър? Тук аз положително мога да ти помогна.
Г-н Шефер: Мислиш ли?
Андреас: Положително.

Във втората част от разговора г-н Шефер разпитва Андреас, как върви следването му и как се чувства на работното си място.

Г-н Шефер: А ти, Андреас? Как върви следването ти?
Андреас: Със следването всичко е окей.
Г-н Шефер: А какво правиш в момента?
Андреас: Скоро ще напиша един репортаж за Аахен.

Г-н Шефер: Ах, това е хубаво. Ще ни изпратиш ли тогава репортажа?
Андреас: Разбира се.
Г-н Шефер: А как върви работата?
Андреас: Добре! Работата ми харесва.
Г-н Шефер: А как е с г-жа Бергер?
Андреас: Тя наистина е много приятна.
Г-н Шефер: Да, аз също намирам, че това е така.
Андреас: Да отидем ли сега в музея за вестници?
Г-н Шефер: Да, с удоволствие.

Урок 13

Имате ли я и в черно?

Г-жа Шефер се намира в един универсален магазин, който е претъпкан с хора, защото сега е сезонна разпродажба и много дрехи се продават на намалени цени.

Г-жа Шефер: Уф - ама че е пълно!

Високоговорител: Драги клиенти! Моля, обърнете внимание и на нашите специални оферти на партера. Блузи - само четири марки.

(Смесица от гласове)

Мъж: Къде се плаща?
1-ва жена: Я виж, как ти харесва това?
2-ра жена: Я покажи?
Високоговорител: Драги клиенти! Моля, обърнете внимание и на нашите специални оферти на партера. Пуловери - само десет марки!
Мъж: Къде е касата тук?
Г-жа Шефер: (На себе си): Не, тук е претъпкано.

Г-жа Шефер отива в дамския отдел, където дрехите се продават на нормални цени. Тя търси пола, но не е решила точно каква.

Г-жа Шефер: Можете ли да ми помогнете? Аз търся пола.
Продавачка: Да, с удоволствие. Каква мярка?
Г-жа Шефер: 44.
Продавачка: А какъв цвят?
Г-жа Шефер: Какво имате?
Продавачка: Вижте: ето една в жълто. Това е новия есенен цвят.
Г-жа Шефер: О, не - жълто не ми харесва. Имате ли я и в черно?
Продавачка: Момент - съжалявам, само 42-ра мярка.
Г-жа Шефер: Тя сигурно ще е малка.
Продавачка: Пробвайте я. Там отзад е кабината за преобличане.

Г-жа Шефер пробва полата, но тя наистина не ѝ става, защото е малка.

Г-жа Шефер: Не, много е малка.
Продавачка: Жалко!
Г-жа Шефер: Много благодаря! Довиждане.
Продавачка: Довиждане.

Урок 14

Това било много интересно

Андреас и родителите му обсъждат, дали да отидат на театър и да видят пиесата "Големи и малки" от Бото Шраус. Те дискутират също така, какво ли означава заглавието на пиесата.

- Андреас: В градския театър има пиеса от Бото Шраус: "Големи и малки".
Г-н Шефер: Това било интересно.
Г-жа Шефер: А какво означава това: "Големи и малки"?
Екс: Това означава: какви са хората? Големи или...
Г-жа Шефер: (Възмутено) Какви са хората? Големи или малки?!
Андреас: Не! Не означава това.
Г-жа Шефер: Не, това наистина не ме интересува.
Г-н Шефер: Големи и малки означава: какви са хората?
Екс: Големи или малки?
Г-н Шефер: Какво мислят те?
Екс: Много или малко?
Г-н Шефер: Как постъпват те?
Екс: Добре или зле?
Г-жа Шефер: И това било интересно? Аз смятам, че този глас е интересен.

Тримата решават да отидат на опера. Там дават "Опера за три гроша" от Бертолт Брехт.

- Андреас: Как Ви се струва това? В операта дават "Опера за три гроша".
Екс: Какво означава "Опера за три гроша"?
Андреас: Три гроша означава "евтина".
Г-жа Шефер: Я кажи: с кого говориш?
Екс: С мене!
Андреас: Екс, мълчи, моля те!
Г-жа Шефер: Аз не те разбирам, Андреас. Ти наистина ли си вентрилоквист?
Андреас: Не. Аз ще ти обясня това по-късно. И така, ще отидем ли на "Опера за три гроша"?
Г-н Шефер: Да, с удоволствие.
Андреас: Вие сигурно знаете песента за Меки Месер.
Екс: (Запява песента за Меки Месер)

Урок 15

Човек на име Меки Месер

Андреас се обажда по телефона в операта, за да поръча билети за "Опера за три гроша".

- Жена: Добър вечер.
Андреас: Добър вечер. Шефер. Има ли още билети за "Опера за три гроша"?

Жена: За кога?
Андреас: За тази вечер.
Жена: Да, но само за по 30 марки.
Андреас: Аз ще взема три билета.
Екс: Четири!
Жена: Моля? Три билета ли искате, или четири?
Андреас: Не, имам нужда само от три.
Жена: Как беше името Ви?
Андреас: Шефер.
Жена: Трябва да вземете билетите до седем и половина часа.
Андреас: Да, ще го направя. Довиждане.
Жена: Довиждане.

Андреас разяснява съдържанието на "Опера за три гроша".

Андреас: Така: "Опера за три гроша" се разиграва в Лондон. Касае се за разбойници и просяци. Главата е един човек на име Меки Месер. Името вече го подсказва: Меки Месер има нож.
Екс: Така или иначе!
Андреас: Първата ария разказва за делата на Меки Месер. Един мъж е убит. Мъжът имал пари. Парите обаче ги няма. Сега парите са у Меки Месер.
Екс: Разбойника.

Урок 16 Някой чу това

Андреас: Тази история сигурно няма да ми я повярвате! Стана така:
Аз си бях у дома, и четях една книга - книгата за добрите домашни духове от Къолн. През нощта те винаги довършвали работата на хората. И така, аз четях книгата и си мечтах...
И тогава казах на глас: "И аз бих искал такава помощ! След това, след това обаче си казах: "Е, да - това така и така вече го няма."
Г-жа Шефер: И после?
Г-н Шефер: Шиш!
Андреас: Някой чу това.
Г-жа Шефер: Кой?
Андреас: Екс! И тя каза:
Екс: Ало, ето ме!.

Родителите на Андреас реагират по различен начин: г-жа Шефер е объркана, а г-н Шефер иска да научи, дали Екс наистина помага на Андреас.

Екс: Ало, ето ме!
Г-жа Шефер: Къде я? Къде е тя? Аз не я виждам!
Екс: Аз съм невидима.
Г-жа Шефер: И ние трябва да повярваме всичко това?!

Екс: Така или иначе!
Г-н Шефер: Андреас, тя помага ли ти?
Андреас: (Изкашля се нерешително)
Екс: Да, много.

Урок 17

Откъде идва името Аахен?

Андреас: Извинете, моля, бих желал да Ви запитам нещо.
1-ви минувач: Съжалявам, аз не съм от тук.
Андреас: Извинете, моля, бих желал да Ви запитам нещо.
2-ри минувач: Да, и какво?
Андреас: Какво мислите: какво означава името "Аахен"?
2-ри минувач: Аахен? Какво имате предвид?
Андреас: Да, откъде идва името "Аахен"?
2-ри минувач: Не, не зная това. А Вие знаете ли го?

След това Андреас се обръща към една млада жена:

Андреас: Добър ден. Аз имам един въпрос.
1-ва жена: Да, моля?
Андреас: Какво означава името "Аахен"?
1-ва жена: Нямам представа и това не ме интересува.

Двама възрастни хора - мъж и жена - намират правилния отговор.

Андреас: Мога ли да Ви запитам: Какво означава името "Аахен"?
3-ти минувач: Аахен? Аахен?
Андреас: Да, откъде идва името "Аахен"?
3-ти минувач: Нали първо тук бяха римляните.
Андреас: Вярно.
2-ра жена: И в Аахен изворите ги е имало и преди.
3-ти минувач: Точно така! А думата за "вода" беше "аква".
2-ра жена: Тогава името "Аахен" идва от "аква" и означава "вода".
Андреас: Да, "аква" беше първото име на Аахен.
3-ти минувач: Почакайте - а по-късно тук бяха древните германци.
Андреас: И те дадоха на Аахен името "Ахха".
2-ра жена: И то също означава "вода".
Андреас: Да!

Урок 18

Това го зная от него

Андреас и родителите му се разхождат из Аахен. Ту има много фонтани и чешми. Водата на една от тях - Елизенбрунен - може да се пие.

Г-н Шефер: Андреас, ще ни покажеш ли града?
Екс: О, да!
Андреас: (В ролята на екскурзовод) И така, вие знаете: Аахен е град на водата.

Екс: Така или иначе! Аахен означава "вода".
Г-жа Шефер: Тя пък откъде знае това?
Екс: Това го знае от него, от Андреас.
Г-жа Шефер: Но нали Аахен не е разположен на море.
Андреас: Това е така. Но Аахен има много фонтани и чешми.
Г-жа Шефер: Може ли да се пие тази вода.
Андреас: Обикновено не. Това тук е Елизенбрунен от 1827 година и тази вода може да се пие.
Г-жа Шефер: Искам да опитам!
Екс: Само че вкусът ѝ е отвратителен!
Г-жа Шефер: Тя пък откъде знае това?
Г-жа Шефер: (Опитва водата) Уф - вкусът ѝ наистина е отвратителен.
Андреас: Но тя е много здравословна!!

Тримата продължават разходката си и Андреас показва на родителите си прочутата аахенска катедрала. На това място никога е била резиденцията на император Карл Велики.

Андреас: Esto моля - това е катедралата!
Г-н Шефер: Тук е била по-рано резиденцията на Карл Велики, нали.
Андреас: Точно така! Карл Велики е имал резиденция тук.
Екс: Карл Велики?
Андреас: Той е бил император.
Екс: А защо е бил в Аахен?
Андреас: Аахен има много горещи извори, а това и в миналото е било нещо много приятно.
Екс: Ще ми покажеш ли изворите?
Андреас: Окей, Екс, това ти го обещавам!
Г-жа Шефер: А сега, аз искам да вляза в катедралата.
Г-н Шефер: Добре - точно това ще направим сега.

Урок 19

Как се говори с император?

Андреас прави едно въображаемо интервю с император Карл Велики, който е получил императорската си корона в Рим в осемстотната година.

Екс: Ти ще правиш интервю с император?
Андреас: Да, но мълчи, моля те!
Екс: Нервен ли си?
Андреас: Естествено. Как се говори с император?
Глас: Внимание! Предаването започва.
Андреас: Добър ден, драги слушателки и слушатели. Днес при нас в студиото имаме гост: Карл Велики е тук! Добре дошъл!
Карл Велики: Добър ден, млади момко.
Андреас: Вие току що идвате от едно пътешествие?
Карл Велики: Да, аз бях в Рим.
Андреас: Сега Вие сте вече и император...
Карл Велики: Това е голяма чест за мене.
Андреас: Германците Ви наричат "Карл Велики"

Карл Велики: Ах, така ли? Това е превод на "Каролус Магнус"
Андреас: Точно така! А французите Ви наричат Шарлемань.
Екс: А Италианците "Карло Манъо"
Карл Велики: Какво, моля?

Андреас разказва на императора, че той до ден днешен е много прочут в Аахен.
На негово име са кръстени един фонтан и една награда: Карлсбрунен и
Карловата награда.

Андреас: Харесва ли Ви Аахен?
Карл Велики: Аахен ми харесва много - особено изворите. Топлината ми
действа добре. А Вие - от колко време сте вече в Аахен?
Андреас: От една година.
Карл Велики: И как е Аахен - днес?
Андреас: Вие сте много прочут - и днес още.
Карл Велики: Ах, така ли?
Андреас: В Аахен има фонтан на име Карлсбрунен.
Карл Велики: Това е чест за мен.
Андреас: Има и Карлова награда.
Карл Велики: Карлова награда?
Андреас: Да, за единството на Европа.
Карл Велики: Ах, Европа! (Отдава се на спомени) Аз имах добри контакти
в целия свят, Константинопол...

Урок 20

Аз резервирах една стая

Г-жа Бергер разпитва Андреас, как е прекарал уикенда с родителите си.
Андреас разказва, че са били на театър и са гледали "Опера за три гроша".

Андреас: Добро утро, г-жа Бергер.
Г-жа Бергер: Добро утро, г-н Шефер. Е, как беше с родителите Ви?
Андреас: Благодаря! Беше много хубаво.
Г-жа Бергер: Какво правихте?
Андреас: Аз показах на родителите си Аахен.
Г-жа Бергер: И? Хареса ли им?
Андреас: Мисля че да. Ние бяхме и на театър. Гледахме "Опера за
три гроша".
Екс: Аз не!
Г-жа Бергер: Ах, ето го пак Вашият втори глас! Той не беше ли там?
Екс: Не, за съжаление не!

Един гост е резервирал стая, но е събркал датата, като е запазил стаята едва за
следващия ден.

Андреас: Добър ден.
Г-н Мюлер: Добър ден. Аз резервирах една стая.
Андреас: Как е името Ви, моля?
Г-н Мюлер: Мюлер, д-р Мартин Мюлер.
Андреас: Ах, да, аз говорих по телефона с Вашата секретарка.
Момент, моля.

(Търси в регистъра) Ето - стая номер 20. Само че - Вие сте резервирали стаята едва за утре, а днес хотелът е пълен.
Какво моля? Невъзможно. Това трябва да е грешка.
Много съжалявам, г-н Мюлер. Аз съм отбелязал резервацията Ви за 14-ти.
За 14-ти?
Да! А днес е едва 13-ти.
Да, ясно - това знае и аз. (Въздиша) 13-ти - злощастен ден! И какво ще правя сега?
Почекайте един момент, моля! Аз ще поговоря с шефката.
Благодаря! (На себе си) Каква глупост!

Урок 21

Как да стигна до пощата?

Г-н Мюлер иска да отиде до конгресния център на град Аахен. Той обаче се изразява неточно в началото.

Андреас: Добро утро, г-н Мюлер.
Г-н Мюлер: Добро утро.
Андреас: Добре ли спахте?
Г-н Мюлер: Да, благодаря! Много добре. Я кажете: как да стигна до центъра?
Андреас: Вие сигурно искате да видите градския съвет и катедралата.
Г-н Мюлер: Не - извинете, аз трябва да отида в конгресния център.
Андреас: Ах, така ли? Имате предвид "Европрес".
Г-н Мюлер: Да, точно така! Трябва да отида в "Европрес".
Андреас: Това не е далече. Можете да пътувате с автобус.
Г-н Мюлер: Ах не - поръчайте ми моля едно такси.
Андреас: С удоволствие.

Една жена питат, как да отиде до площада "Театерплац".

Жена: Извинете, аз трябва да отида до "Театерплац". Как да стигна до там.
Андреас: Това не е далече. Можете да идете пеша.
Жена: Колко приятно!
Андреас: Първо тръгнете надясно, после пак надясно, след това все направо. Тогава ще стигнете направо до "Театерплац".
Жена: Благодаря много!

Един млад човек търси поща.

Мъж: Как да стигна до пощата? Има ли поща тук наблизо?
Андреас: Да. Знаете ли пътя до гарата?
Мъж: Да.
Андреас: Тогава просто вървете към гарата. Там има и поща.
Мъж: Благодаря много!

Невидимата Екс пък иска да отиде на фризьор, макар че при нея това е много странно желание.

Екс: Има ли фризьор тук наблизо?
Андреас: Къде искаш да ходиш?
Екс: На фризьор!
Андреас: (Въздиша)

Урок 22

В сряда, сутринта в седем часа

Една жена се оплаква на Андреас, че душът в стаята ѝ е развален

Жена: Добър ден. Искам да говоря с шефа.
Андреас: Добър ден. Момент моля.
(Става и телефонира) Г-жа Бергер? Ханна, при тебе ли е г-жа Бергер?
Ханна: Не. Тя имаше зъбобол. Тя е на зъболекар.
Андреас: (Връща се) Съжалявам. Шефката не е тук. Мога ли евентуално аз да Ви помогна?
Жена: Надявам се. Душът в моята стая е развален.
Андреас: Извинете, ние не сме забелязали това.
Жена: През цялата нощ той капеше и сутринта всичко беше мокро.
Андреас: Аз ще осведомя шефката. Естествено ние ще оправим това.
Жена: Надявам се. Довиждане.
Андреас: Довиждане.

След като г-жа Бергер се върна, тя се обажда на една занаятчийска фирма, за да извика водопроводчик.

Мъж: Фирма "Мол". Добър ден.
Г-жа Бергер: Добър ден, Бергер, Хотел Европа. При нас е развален един душ. Може ли някой да дойде?
Мъж: Почакайте: днес е понеделник, да кажем в петък в девет часа.
Г-жа Бергер: О не! Това е прекалено късно. Не може ли по-рано. Много спешно е.
Мъж: В сряда, в седем часа сутринта.
Г-жа Бергер: Не може ли все пак днес или утре?
Мъж: Е добре, да кажем утре, но едва вечерта.
Г-жа Бергер: Това е много мило от Ваша страна! Тогава - до утре.

Урок 23

Какво се случи?

Андреас се обажда по телефона на д-р Тюрган, който преди известно време го покани да го посети в Берлин. Андреас разбира, че д-р Тюрган пак ще идва в Аахен.

- Д-р Тюрган: Тюрган.
Андреас: Добър вечер, г-н д-р Тюрган. Тук е Андреас Шефер.
От хотел "Европа".
Д-р Тюрган: Ах, да! Добър вечер г-н Шефер.
Андреас: Аз не Ви телефонирах дълго време. Извинете, моля!
Д-р Тюрган: Добре, добре! Няма нищо!
Андреас: Вие нали ме поканихте в Берлин.
Д-р Тюрган: Да, това е вярно. Аз Ви поканих, но сега аз ще дойда в Аахен.
Андреас: Колко хубаво! В хотел "Европа" винаги има свободна стая за Вас.
Д-р Тюрган: Зная! Но аз трябва да отида в болница.
Андреас: Ах - съжалявам.

Д-р Тюрган разказва, че е претърпял злополука с колата си, но че на него не му се случило нищо страшно.

- Д-р Тюрган: Аз имах една злополука.
Андреас: С колата?
Д-р Тюрган: Да.
Андреас: На Вас случи ли Ви се нещо?
Д-р Тюрган: Не, не беше толкова страшно.
Екс: И какво стана?
Д-р Тюрган: Моля? Това Вашият глас ли беше?
(Смутен) Не - и какво се случи?
Д-р Тюрган: Аз се връщах от един приятел. Пътувах за у дома - и тогава... Ах, аз мога да Ви разкажа това в Аахен.
Андреас: С удоволствие!
Д-р Тюрган: Посетете ме някой път! Аз ще съм в Реха-клиниката.
Андреас: Ще Ви посетя непременно.
Екс: И аз!
Андреас: Довиждане.
Д-р Тюрган: До скоро виждане - в Аахен.

Урок 24

Аз забравих

Андреас посещава д-р Тюрган в клиниката. Той му разказва за своята злополука.

- (Андреас чука на вратата на стаята на д-р Тюрган)
Д-р Тюрган: Да, моля!
Андреас: Добър ден, г-н д-р Тюрган.

Д-р Тюрман: Добър ден, г-н Шефер.
Андреас: Как сте?
Д-р Тюрман: Добре! Много добре! Само че тук е малко скучно.
Андреас: Как стана злополуката?
Д-р Тюрман: Не Ви ли разказах това?
Андреас: Да. Вие сте се връщали от един приятел и сте пътували към дома си. И какво се случи тогава?
Д-р Тюрман: Да - аз спрях на един светофар - той беше естествено червен!
Андреас: И после?
Д-р Тюрман: Колата зад мене пътуваше прекалено бързо, шофьорът удари спирачките много късно - и тогава изтрещя.
Андреас: А Вие? На Вас стана ли Ви нещо?
Д-р Тюрман: Не много. Сега обаче много често имам главоболие.
(Пауза) Да, това беше моята история.

Андреас разпитва д-р Тюрман за лечението му в клиниката. В разговора се намесва и Екс.

Д-р Тюрман: А Вие? Вие как сте?
Андреас: Благодаря, добре! Само че аз имах много малко време:
работка, следване, след това ме посетиха родителите ми и...
Д-р Тюрман: И затова не ми се обадихте по телефона?
Андреас: Хм - не. Аз забравих. Много съжалявам.
Д-р Тюрман: Знаете ли, Вие все пак ме разочаровахте малко. Е, това не е толкова страшно.
Андреас: Как лекуват тук Вашето главоболие?
Д-р Тюрман: Аз получавам естествено много масажи - и после: изворите!
Екс: Топлината ми действа добре.
Д-р Тюрман: Това каза и Карл Велики!
Андреас: Карл Велики? Аз не чувам много добре, но това нали не беше Вашият глас, г-н Шефер?
Екс: Не това не беше моят глас.
Д-р Тюрман: Това бях аз!
Андреас: Аз мисля, че и Вие трябва да ми разкажете една история..

Урок 25

Можете ли да ми дадете още кърпи за лице?

Една жена моли Андреас да ѝ поръча такси.

Жена: Можете ли да ми поръчате едно такси?
Андреас: Да, с удоволствие. И за кога?
Жена: Веднага, моля.
Андреас: Уредено! Ще Ви го поръчам веднага.

В една от стаите липсват кърпи за лице. Гостът моли г-жа Бергер да нареди да му ги донесат.

Мъж: Извинете! Можете ли да ми дадете още кърпи за лице.
В банята няма.

Г-жа Бергер: Извинете моля! Днес тук стават много неща. Камериерката ще Ви донесе кърпите за лице веднага. Ханна? Ханна?

Ханна: Да.

Г-жа Бергер: Ще занесеш ли на г-н Браун, моля те, още кърпи за лице?

Ханна: О, аз забравих това. Ще му ги занеса веднага.

Г-жа Бергер и Андреас започват да говорят за д-р Тюман.

Г-жа Бергер: Впрочем, аз говорих по телефона с д-р Тюман.

Андреас: Ах, така ли? В болницата на него му е много скучно.

Г-жа Бергер: Да, той ми каза това и на мене. И затова аз го поканих за неделя.

Андреас: Ах, така ли?

Г-жа Бергер: Ние ще направим заедно едно пътуване с кораб. Не искате ли да дойдете с нас?

Екс: Пътуване с кораб?

Г-жа Бергер: Точно така? Вашият втори глас също може да дойде.

Екс: Така или иначе! Андреас, моля!

Урок 26

Пътуването до Лорелай е прекрасно

Андреас, д-р Тюман, г-жа Бергер и Екс се срещнаха на кея, откъдето тръгват корабите по Рейн. Те искат да направят заедно една екскурзия по реката. Град Кьолн също е разположен на Рейн.

Андреас: Тук са застанали наистина много хора.

Д-р Тюман: Нищо чудно! При такова време!

Андреас: Да се надяваме, че ще получим билети.

Г-жа Бергер: Разбира се. (Въздиша) Ах, пътуването до Лорелай е направо прекрасно.

Екс: Лорелай? Аз я познавам. (Замечтано) Тя беше много красива.

Д-р Тюман: (На себе си) Това пак беше този глас...

(Към Андреас) Това нали не беше Вашият глас, г-н Шефер, или?

Г-жа Бергер: О - не! Това беше неговият втори глас.

Д-р Тюман: Откъде идва този глас?

Г-жа Бергер: (Иронично) Е, това е тайната на г-н Шефер.

(Към Екс) Хей ти, Тайно, знаеш ли и песента за Лорелай?

Екс: Не.

Г-жа Бергер: Тогава слушай добре!

(Запява песента за Лорелай)

Корабът минава покрай прочутата скала Лорелай. Корабният екскурзовод започва да разказва легендата.

Екскурзовод: А сега отлясно виждате Лорелай. Погледнете точно към скалата! Там е била тя - Лорелай! Тя била чудно красива. Много, много лодкари я видели - веднаж и никога повече. Погледнете точно към скалата. Може би и Вие ще я видите.

Тогава Андреас узнаява, че в скалата имало пещера, където живеели прочутите Heinzelmännchen. Той иска да научи подробности от Екс, но тя не отговаря.

Екскурзовод: В скалата имало някога една пещера. Там живеели те - Heinzelmännchen.

Андреас: Екс, ти знаеше ли това?

Екс: (Изкашля се)

Андреас: Екс, попитах те нещо!

Екс: (Кашля)

Андреас: Ти била ли си някога тук? От тук ли идваш? Екс, познаваш ли тези Heinzelmännchen
(Екс не отговаря) Екс, къде си? Екс, не те чувам! Екс!

Г-жа Бергер: Какво става?

Андреас: Мисля, че Екс си отиде.

Андреас: Екс, моля те, мълчи сега!

Междувременно в администрацията дойде едно семейство, което иска да бъде събудено в седем часа сутринта.

Жена: Добър вечер.

Андреас: Добър вечер.

Жена: Можете ли да ни събудите утре сутринта?

Андреас: С удоволствие. И кога?

Мъж: В седем и четвърт.

Андреас: Готово. Аз ще Ви събудя в седем и четвърт.

Жена: Благодаря.

Андреас: Лека нощ.

Урок 8

Това не трябва да правиш

Андреас е у дома си. Той слуша музика и вечеря. Иззвънява телефонът. Макар че Андреас не разрешава на Екс да вдигне слушалката, тя все пак го изпреварва.

Екс: Андреас, телефонът звъни.

Андреас: (С пълна уста) Да, чувам.

(Телефонът продължава да звъни)

Екс: Да вдигна ли слушалката?

Андреас: Не, това не трябва да правиш! Аз ще го направя сам.

Екс: (Вдига слушалката) Ало, дом Шефер. Андреас? Тук е. Да го извикам ли?

Андреас: (Отнема ѝ слушалката) Андреас Шефер.

На телефона е майката на Андреас. Тя му съобщава, че иска да го посети в края на седмицата.

Г-жа Шефер: Добър ден, моето момче.

Андреас: Ало, мамо! Как си?

Г-жа Шефер: Я кажи: кой беше това?

Андреас: Ах, една приятелка.

Г-жа Шефер: Така ли? Е, ти трябва непременно да ни я представиш!

Андреас: Какво, моля?

Г-жа Шефер: Е, аз всъщност не го мисля така! Слушай, ние бихме желали да те посетим.

Макар че Андреас има дежурство в събота, родителите му все пак ще дойдат в Аахен в един часа след обед - тогава Андреас ще е свършил работата си.

Андреас: Хубаво! А кога?

Г-жа Шефер: Сега - в края на седмицата.

Андреас: Жалко! В събота аз трябва да работя.

Г-жа Шефер: И колко дълго трябва да работиш?

Андреас: До един часа.